

[NAKRZYKOWAĆ *vb impf*

inf nakrzykować.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Nawoływać wydając donośne rozkazy [kogo]: ma obierać Hetman ludzie zwyczajne/ áby huf wiedli [...] á co huf powiodą/ niemáią być w rzedźiech/ ále około hufcá biegác á nákrzykować ludzie.

ŁaskiSprRyc Ev.

Formacje współrdzenne cf KRZYCZEĆ.

MK